

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 15 Ročník XXII

12. října 2025

*„Ať se každý věrný k tobě modlí v čas,
kdy lze tě ještě nalézt.“*

(Žalm 32,6)

Redemptoristé předali Svatou Horu do péče arcibiskupství

Loučení vždy bolí. Po více než sto šedesáti letech služeb se redemptoristé rozloučili se Svatou Horou u Příbrami. Věřící vděčně vzpomínají na jejich působení, které formovalo duchovní tvář poutního místa i život nesčetných poutníků. Redemptoristé přišli na Svatou Horu v 19. století a až na přerušení v době totality ji spravovali až do letoška. Po celou dobu se starali nejen o poutní slavnosti, ale i o každodenní duchovní službu – svátost smíření, pastorační rozhovory, modlitby a liturgii.

„Odcházíme s vědomím, že Svatá Hora patří především Panně Marii a že naše služba byla jen malým příspěvkem k jejímu působení v srdcích lidí,“ zaznělo při závěrečném loučení z úst členů kongregace. Rozhodnutí o odchodu redemptoristů mnohé věřící zbolelo. Poutníci i farníci sepsali petici, ve které prosili, aby kongregace na Svaté Hoře zůstala. Téměř tři tisíce podpisů ukazuje, jak hluboký vztah si redemptoristé získali svou obětavou a laskavou službou. Zároveň se v celé situaci projevila víra, že Bůh vede svou církev i skrze nečekané změny. Jak zaznělo v jedné z poutních modliteb: „*Maria nás neopouští, i když se střídají služebníci u jejího domu.*“

Správu Svaté Hory nyní převzalo Arcibiskupství pražské. Arcibiskup J. Graubner ujistil, že poutní místo zůstane živým centrem víry, modlitby i kulturní tradice. Starosta Příbrami Jan Konvalinka vyjádřil vděčnost, že Svatá Hora nadále zůstane otevřena všem návštěvníkům – jak poutníkům, tak lidem hledajícím klid a krásu. Svatá Hora nese jméno Panny Marie, a právě ona je stálou ochránkyní tohoto místa. Generace redemptoristů tu přinesly neocenitelnou službu, ale samotná Matka Boží zůstává tou, která k sobě přitahuje věřící. Konec jedné epochy je zároveň novým začátkem. V duchu víry můžeme hledět vpřed s nadějí, že Svatá Hora zůstane místem, kde se lidé setkávají s Kristem skrze Marii – stejně jako dosud. Litoměřický biskup Stanislav Přibyl přivítal své spolubratry redemptoristy a každému přidělil resort. P. Janu Kuníkovi nemocnice, P. Pavlu Hudouskovi žáky a studenty a P. Davida Horáčka koordinátorem pastore pro diecézi. Otcové budou bydlet na faře v Děčíně – Podmoklech. Ať jim Bůh žehná na novém působišti.

Od protestantismu k ateismu

(Pohled na ateismus v ČR na základě učení nejnovějšího UČITELE CÍRKVE kardinála Johna Henryho Newmana)

Svatý kardinál J. H. Newman tvrdil, že ateismus je přímým důsledkem protestantismu. Snad nikde tato slova nerezonují silněji než v České republice – zemi, kde se kacířství uchytilo před staletími a která se dnes "pyšní" jednou z nejvíce sekularizovaných společností na světě.

Když po procházce hlavní třídou vystoupáme po schodech na Pražský hrad, před našima očima se otevírá úchvatný výhled na katedrálu svatého Víta. Gotická stavba se tyčí k nebi s tisíci věžičkami, zdi zdobí nespočet basreliéfů a soch a vchod do chrámu střeží svatý Jiří, jak zabíjí draka. Ačkoliv tam odpočívají velcí vládci a světci, zůstávají pouze správci tohoto místa. Zdá se, že pán opustil zdi domu, dávno vyhnán ze srdcí potomků kdysi velkého národa. Pouze v jedné z bočních uliček, dobře skrytou před zvědavými zraky, svítí červená lampa. Připomínka toho, že Král stále čeká, i když ti, kdo obdivují nádheru paláce, už nevědí, komu patří.

Češi dnes zůstávají jednou z nejvíce sekularizovaných společností na světě. Podle sčítání lidu z roku 2011 se 10,3 % Čechů hlásí ke katolické církvi, 0,9 % k protestantské církvi, 2,7 % k příslušníkům jiných náboženství a 6,7 % k věřícím bez jakékoli náboženské příslušnosti. Ohromujících 79,4 % se identifikovalo jako ateisté nebo se k žádnému náboženství nepřihlásilo. To je výrazně více než v komu-

nistické Číně, materialistickém Japonsku nebo Velké Británii, která zažila krvavou protestantskou revoluci.

Ačkoli komunisté nesli velkou část odpovědnosti za sekularizaci české společnosti, semena antievangelia zde padla na úrodnou půdu. Staletí kacířství dala vzniknout téměř posedlému antikatolicismu, na kterém byly nakonec postaveny základy moderního národa.

Od Husovy hereze k porážce na Bílé hoře. Právě když se zdálo, že křesťanské národy konečně přemohly středověké kacíře – bogomily, albigeny a begardiány –, vzplanula v samém srdci Christianitas vzpoura proti církevnímu učení. Revoluční myšlení Jana Viklefa, který popíral svobodnou vůli a transsubstanciaci, odmítal zpověď, popíral potřebu hierarchie a papežského primátu a prosazoval konfiskaci církevního majetku, našlo bezpečné útočiště v osobě Jana Husa, rektora Univerzity Karla IV. v Praze.

Hus, upálený na hranici v Kostnici (1415), se okamžitě stal symbolem odporu nejen vůči církevním autoritám, ale i vůči císaři Zikmundovi Lucemburskému. V Českém království vypuklo povstání a proti příznivcům pražského duchovenstva (po něm přezdívaným husitě) byly zahájeny čtyři křížové výpravy. Ačkoli moderní historiografie zobrazuje husitská povstání především jako politický konflikt, nelze si nevšimnout, že jejich náboženské základy je jasně odlišují od dobových událostí. Husité, skutečně přesvědčení o svých magisterských tezích, bojovali s fanatickou zuřivostí. Císařské armády opakovaně vtrhly na tábořská náměstí, až si Češi nakonec za cenu míru udrželi některé ze svých heterodoxních praktik. Samostatné duchovenstvo formálně zmizelo a protestantská revoluce se v Čechách ujala necelé století před Lutherovým vystoupením.

Navzdory titánskému úsilí protireformace, díky němuž se mnoho šlechtických rodů vrátilo do lůna církve, se Čechy dvě stě let po Husově projevu opět vydaly ke konfrontaci s papežstvím a říší. V roce 1618 byl pod záminkou ochrany společenství českých bratří (vzešlých z husitství) před „ofenzívou katolicismu“ v Praze svoláno Národní shromáždění. Vyslanci vyslaní císařem byli vyhozeni z královské budovy oknem, což se do dějin zapíše jako Pražská defenestrace. Ulice se postavila na stranu výtržníků a nekatolíci museli brzy uznat převahu císařských sil na Bílé hoře (1620). Události v Čechách zahájily první velkou náboženskou válku, která během třiceti let proměnila celé oblasti Evropy v poušť.

Vláda Habsburků byla spojována s pokusy o obnovení katolicismu, rozkvětem barokního umění a zavedením jezuitského vzdělávacího systému. Kolem tohoto období však vznikla řada mýtů, které naznačovaly, že katolické myšlení bylo synonymem útluaku českého národa. V 19. století se odpor vůči římskokatolické církvi stal součástí vznikajícího nacionalistického myšlení Čechů. Konverze ke katolicismu byla interpretována téměř jako akt zrady a marxistická historiografie navíc vnímala katolicismus jako nástroj třídního útluaku a germanizace české společnosti. V češtině se zakořenily negativní termíny jako „jezuité“ – funkcionáři represivního aparátu – a „baroko“ – vyzařování ducha katolicismu.

Živení těchto rozhořčení se začalo silně projevovat po roce 1918. Češi oslavovali nově nabytou nezávislost ničením bohoslužebných míst, zapalováním kostelů a dokonce i útoky na kněze. Na hlavním pražském náměstí se zřítíla socha Panny

Marie, symbolicky „pověšená“ za krk. Obětí nenávisti se staly četné pomníky svatého Jana Nepomuckého – zničení byli slavní „nepomuční“ v Praze, Kladně, Dobrušce a Krušovicích. Mezi lety 1919 a 1921 opustilo katolickou církev přes 1,2 milionu věřících, což doprovázelo masové konverze k tzv. československé církvi, známé také jako československá husitská církev. Není divu, že po roce 1945 to československým komunistům šlo extrémně snadno. Materialistická ideologie dokonale ladila s protikatolickými náladami, které se nakonec rozšířily do všech denominací. Odkřesťanštění země završil morální liberalismus, který do České republiky vstoupil po roce 1989.

Popis úpadku křesťanství v České republice by však byl neúplný bez zmínění se samotných charakteristik protestantismu, které výše zmíněný kardinál Newman považoval za příznivé pro sekularizaci. Anglikánský konvertita a učitel církve tvrdí, že individualismus ve výkladu Písma vede k nevyhnutelnému subjektivismu, který má za následek oslabování Pravdy, ztrátu jistoty víry a v konečném důsledku pochybnosti a ateismus. Podobné důsledky má i racionalismus odvozený z protestantismu, který redukuje víru na čistě intelektuální a morální jev. Eliminace duchovního rozměru a transcendence pomalu zabíjí přitažlivost víry a činí ji prázdnou, neuspokojivou a nakonec zbytečnou.

Svatý Newman viděl řešení fenoménu ztráty víry v návratu do lůna katolické církve, která ctí apoštolskou poslušnost, soudržnost doktríny, chrání poklad tradice a především si uchovává její transcendentní a metafyzický charakter.

Bohužel, kvůli více než pěti stoletím trvající herezi se dnes mnoho Čechů nemá kam vrátit. A duchovní prázdnotu, kterou ateismus vytváří, nedokáže zaplnit ani to nejlepší pivo, nejkrásnější památky, malebná krajina, ba ani bystrý humor a sebeúcta.

Piotr Relich, redaktor PCh24.pl

Oznámení

Misijní neděle

19. 10. – v rámci světové sbírky na misie opět na faře uspořádáme **Misijní bazárek**

Konec letního času

V noci ze soboty 25. 10. na neděli 26. 10. končí letní čas. V neděli o 3. hodině ranní letního času se posunou ručičky hodin na 2. hodinu středoevropského času.

Beseda o Festivalu Jakuba Jana Ryby

26. 10. po mši sv. na faře s p. Šimonem Kaňkou, žehnání premiérové nahrávce

Slavnost všech svatých a Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Slavnost Všech svatých – 1. 11. sobota, Starý Rožmitál – 9,00 hod. mše sv. ve farním kostele, pak cca v 10 hod. modlitby na městském hřbitově

Památka věrných zemřelých – 2. 11. neděle, Starý Rožmitál – 8,30 hod. mše sv. ve farním kostele, pak modlitby na farním hřbitově

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 13. do 26. října 2025				
		Starý Rožmitál		Hvoždany	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	13. 10.		---			
Úterý	14. 10.		---			
Středa	15. 10.		18,00 růženec			
Čtvrtek	16. 10.				17,00 růženec	
Pátek	17. 10.		18,00 růženec			
Sobota	18. 10.		---			18,00 Pročevily, mše sv. s nedělní platností
Neděle	19. 10.	Misijní neděle 8,30 volná intence <i>Misijní bazárek na faře</i>		10,10 b. sl.	11,15 Újezdec poutní mše sv.	
Pondělí	20. 10.		---			
Úterý	21. 10.					18,00 Farní spol. PD
Středa	22. 10.		18,00 za Františka Šatru a celý rod			14,30 Centrum soc. sl.
Čtvrtek	23. 10.				17,00 mše sv.	
Pátek	24. 10.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	25. 10.		---			
Neděle	26. 10.	Slavnost posvěcení kostela 8,30 Za Jakuba Jana Rybu Po mši Beseda na faře s Šimonem Kaňkou o Festivalu J. J. Ryby, požehnání premiérové nahrávce 16,00 Koncert ZUŠ k výročí JJR		10,10 mše. sv.	11,15 b. sl.	

K NCERT

ŽÁKŮ A UČITELŮ

V DEN 260. VÝROČÍ NAROZENÍ
JAKUBA JANA RYBY

16:00

26. 10. 2025

ZUŠ Jakuba Jana Ryby
Rožmitál pod Třemšínem

kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

R K
2025